

Politechnika

Politechnika (EPFL – École Polytechnique Fédérale de Lausanne) została założona w 1853 r. W 2010 r. powstało nowe centrum edukacyjne Rolex Learning Center, stanowiące część kampusu Politechniki. Znajduje się na przedmieściach Lozanny, w Écublens, przy Route Cantonale.

Budynek projektowali znani japońscy architekci Kazuyo Sejima i Ryūe Nishizawa (biuro architektoniczne SANAA). W 2010 r. otrzymali Nagrodę Pritzкера (przyznawaną co roku najbardziej prestiżową nagrodę w dziedzinie architektury).

Na mapie satelitarnej to budynek prostokątny, ale ma falujący kształt. Falujący dach podtrzymują stalowe filary. Wewnątrz podłoga i sufit też są falujące.

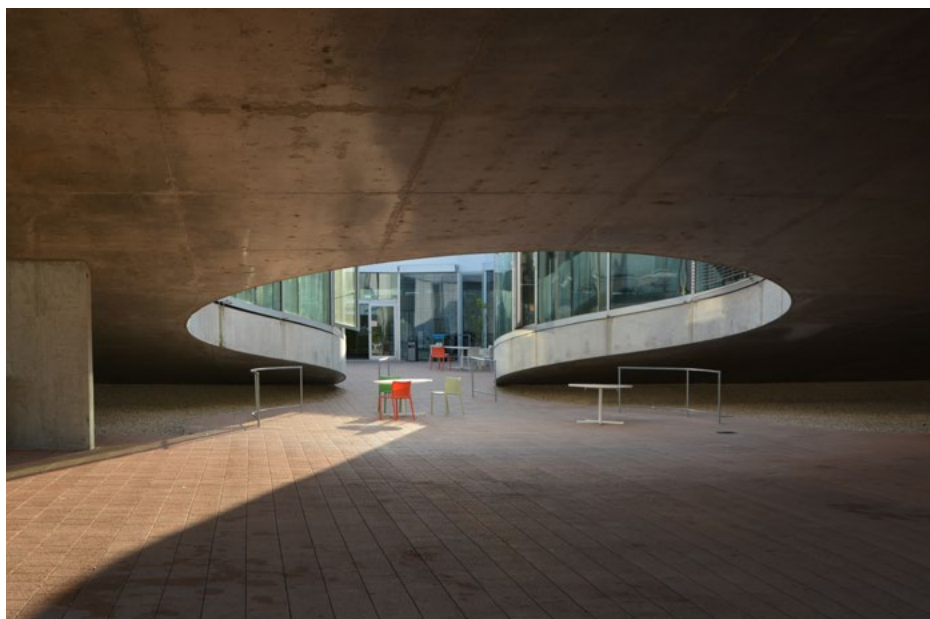
To przykład architektury organicznej, nawiązującej do krajo-brazu Szwajcarii.

Fot. Krzysztof Pol

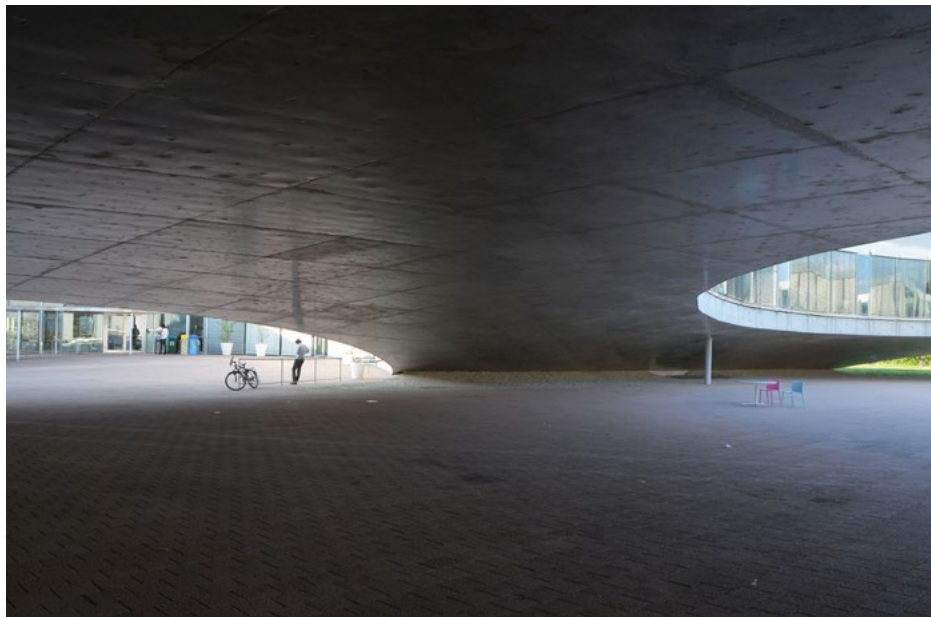
Wewnątrz jest otwarta przestrzeń – podkreśla to interdyscyplinarność i otwartość współczesnej nauki.

Fot. Krzysztof Pol

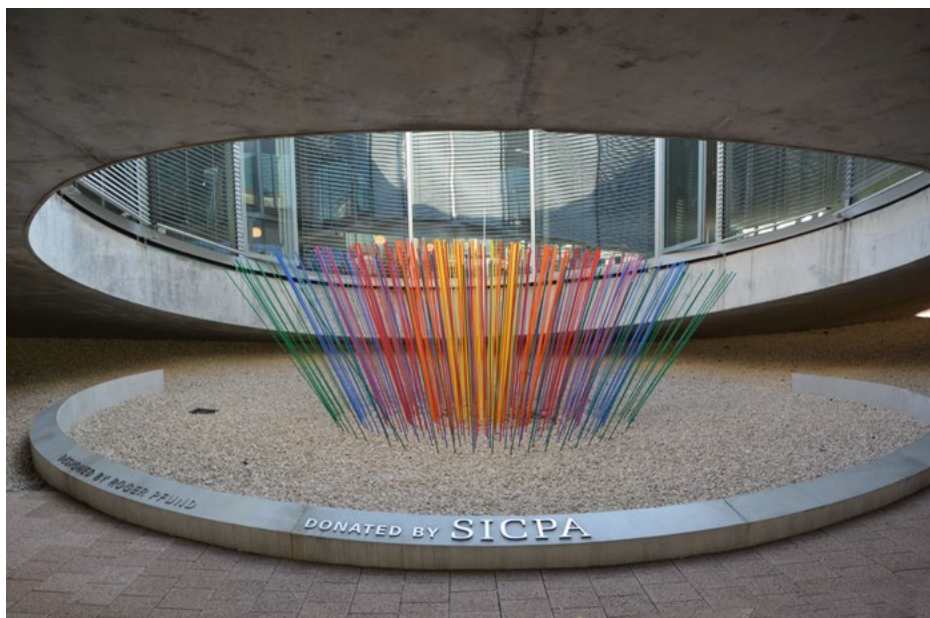
Budynek pojawił się w krótkometrażowym filmie Wima Wendersa *Gdyby budynki potrafiły mówić* (*If Buildings Could Talk*) na 12. Międzynarodowym Biennale Architektury w Wenecji, w 2010 r. Jest też w filmie z 2013 r. *Miłość niczym zbrodnia doskonała* (*L'amour est un crime parfait*), reż. Jean-Marie i Arnaud Larrieu.

Fot. Krzysztof Pol

Znajdują się tu m.in. laboratoria, księgarnia, restauracje, kawiarnie, Centrum Edukacji Cyfrowej (CEDE).

Fot. Krzysztof Pol

Biblioteka liczy ok. 500 tys. dzieł, co stanowi jeden z największych zbiorów naukowych w Europie.

Fot. Krzysztof Pol

Budynek zajmuje 37 000 m², ma 9,22 m wysokości. Światło dociera przez tarasy, elewacje zewnętrzne i sufit.

Fot. Krzysztof Pol